

[Niels V. Andersen]

vigtigt, at folketinget fortsat sikrer sig indflydelse på den overordnede styring af standarder og ressourceforbrug, både når det gælder investeringer, og når det gælder personaleforbrug.

Dog skal jeg ikke undlade at nævne, at der i visse større bymæssige bebyggelser kan blive tale om, at kommunerne bliver vejmyndighed for enkelte delstrækninger, som i dag er statslige.

Ligeledes vil jeg også påpege det ønskværdige i, at der gennemføres et samlet sektorplansystem på vejområdet med en udbygning af informationssystemet mellem de tre vejbestyrelsesgrupper.

Jeg skal ud fra de anførte betragtninger på den socialdemokratiske gruppes vegne afvise det foreliggende beslutningsforslag.

Grove (KF):

Det er naturligvis rigtigt, når det bliver fremhævet, at når forslaget kom på nuværende tidspunkt, er det, fordi det udvalg, der har skullet undersøge opgavefordelingen på vejområdet, er blevet færdig med sin rapport.

Hvis man ser på denne rapport, kan man vel sige, at de er enige om mange ting deri. De er enige om, at ressourcerne skal anvendes bedst muligt. De er enige om, at der skal ske en afvejning i forhold til samfundets planlægning i øvrigt. De er enige om, at der skal være sammenhæng i den vejpolitik, man fører her i landet, og sammenhæng mellem vejpolitikken og trafikpolitikken. Man er også enige om, at der skal være lokal indflydelse. Det, man er uenig om, er vel, hvem der fører disse synspunkter bedst frem.

Jeg bemærkede, at ministeren under sin tale sagde, at han var af den formening, at i ressourcefattige tider ville man opnå en bedre udnyttelse eller opstramning af ressourcerne ved, at det var staten, der sad på dem. Det kan jo ses ud fra to synspunkter. Det er da muligt, at ministeren ved at køre en meget stram finanspolitik kan holde meget tilbage på det, staten bruger, men dermed være jo ikke sagt, at det generelt er en god anvendelse af de ressourcer, der bliver brugt. Vi kender i hvert fald eksempler på ude i amterne, at der ligger en statsvej, som egentlig skulle have været udbygget ganske betydeligt, men fordi man ude i amtet ikke kan få pengene hjem fra staten, udbygger man nogle sekun-

dære veje. Hvis amtet havde haft stor indflydelse eller skulle være med til at betale, så var vejinvesteringerne nok ikke sket på den måde.

Jeg mener egentlig også, vi kan se på nuværende tidspunkt, at mange af statsvejene ude omkring i amterne efterhånden er i en så elendig forfatning, at amtsvejvæsenet gang på gang må opsætte skilte med særligt påbud om lav hastighed på grund af den dårlige vedligeholdelse. Det er mere trafikfarlige veje, når de bliver så elendig vedligeholdt. Der er heller ingen tvivl om, at de brugere, der kører på dem, får større værkstedsregninger. Skal man se på ressourceforbruget, er der mange ting, der skal tages med i betragtning; man kan ikke bare se vejpolitisk på det.

Jeg mener, at efterhånden må vi flytte en stor del af statsvejene over til amterne. Jeg tror, vedligeholdelsen på de store statsveje derved ville blive betydelig bedre. Til gengæld kunne det godt være, amterne sparede lidt på de sekundære veje, så vedligeholdelsen dér blev knap så tip-top. Men det er jo også de mest trafikerede veje, det kommer an på.

Jeg mener, det er vigtigt, at vi flytter opgaven ud, så det er den lokale befolkning, det lokale amt, der prioriterer, hvilke veje der først og fremmest skal vedligeholdes.

I disse tider skal man tænke på, at der til vedligeholdelse bruges betydelig mere manuel kraft, end hvis man laver nye veje. Derfor burde regeringen måske i den beskæftigelsesplan, man arbejder så meget med, tage hensyn til vejene, sætte lidt flere penge af på det område. Fremfor at man nu vil tvinge amterne og kommunerne til at iværksætte nye produktioner og konkurrere med det private erhvervsliv på det område, var det bedre, at man brugte nogle penge til at gøre vejene i stand, så man hjalp erhvervslivet. Jeg har ofte hørt vores minister fremhæve, at han skulle tale erhvervslivets sag. Her mener jeg at der er et sted, hvor ministeren og jeg kan være enige. Jo bedre vejforbindelser vi har, jo bedre er det for erhvervslivet. Det var bedre at bruge pengene på det område fremfor at iværksætte nogle produktioner, der skal konkurrere med erhvervslivet. Det er rart, at vi kan være enige på ét område, hr. minister.

Dohrmann (FP):